

fastholder derfor bestemt, at Højre her gør sig skyldigt i et rent og skært Brud paa sit Program af 4. April f. A.

Resolutionen fra Højres Delegeretmøde ophæver ikke dette. Den fastholder Forordningen om Forholdstalsvalg, men gaar ikke i Enkeltheder med Hensyn til, hvorledes Højre skal stille sig, saa længe vi have Enmandskredse. At det var den almindelige Opfattelse i Højre for et Aars Tid siden, da Sagen var bleven brændende ved vort Initiativ i Februar i Fjor, og senere ved den Forhandling, som fandt Sted i de sidste Dage af Marts, at vi nu virkelig, som det havde formet sig, stod foran en Gennemførelse af en ny Valgkredsordning med mere Retfærdighed for Bybefolkningen, fremgik ogsaa af Højres Presse paa det Tidspunkt. Jeg skal tillade mig — det er overordentlig kort — at anføre en enkelt Udtalelse af et ledende Højreblad. Det var „Fyns Stiftstidende“, som nogle faa Dage efter den bekendte Debat i Folketinget den 30. Marts skrev — jeg anfører det kun for at vise, at det var den almindelige Opfattelse i Højrekredse, at Højre ved den Erklæring, som det ærede Medlem for Thisted (N. Andersen) kom med, havde stillet sig saa forhandlingsvenligt, saa fordrageligt, at nu var virkelig den Hindring ryddet af Vejen, og nu var der skaffet Mulighed for et Fremskridt. Bladet skrev: alle vare optagne af det ene, at vi med eet Slag vare stillede foran en Grundlovsændring, der foruden at fastsætte Antallet af Folketingsmændene tillige med Nødvendighed vilde bringe Afgørelsen af Spørgsmaalet om de kongevalgtes Opløsning.

Formanden: Jeg anser ikke disse lange Citater for heldige.

Borgbjerg: Det er kun nogle Linier, men da den højtærede Formand ikke vil have det, skal jeg ikke citere, men kun antyde Indholdet af, hvad dette Højreblad skriver. Det gik ud fra, at nu stode vi lige foran Begyndelsen til den i mange Aar tilstræbte Ordning af Valgkredsspørgsmaalet, men saa tilføjer Bladet, at hverken Regeringen eller Regeringspartiet ere synderlig henrykte over saa pludselig at blive stillede foran en Grundlovsændring. Det var Indholdet af denne Artikel. Bladet var klart over, at ved den Erklæring, der var afgiven saavel fra Højres Side som fra de øvrige Partiers Side, stod man foran Maalet, og det turde være, at Regeringen og dens Parti vare mindre glade, men Højre

var glad derved, da det nu stod nærmere Maalet: en retfærdig Valgkredsordning, end nogen Sinde.

Naar man nu senere, da Regeringen virkelig har gjort Alvor af Sagen og forelagt en Grundlovsændring, søger at optaarne Vanskeligheder, kan jeg ikke se andet, end at man er bleven betænkelig, og nu har det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (M. Madsen) været saa elskværdig at sige, hvad Grunden er. Trods alt, hvad det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds gennem tre lange Behandlinger, mange Møder og meget lange Taler har sagt, har han omhyggeligt undgaaet at sige det. Han har nemlig anført mange Grunde, mere eller mindre daarlige Grunde til, at Højre var imod dette Forslag, og jeg har maattet imødegaa alle hans Grunde og omhyggeligt udredet dem. Men saa er der en Ting, som den ærlige, aabne, naive og brave Soldat i sit Hjertes Uskyldighed kommer her og fortæller i Eftermiddags, og det er, at Grunden ganske simpelt er den, at Pokker skulde staa i Højre, hvis det vilde gaa med til at lave 8—10 ny Socialdemokrater. Det er altsaa Grunden! Det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds erklærer her for det første, at han ikke har saa megen Tillid til sit eget Parti, at han tror, at Højre, naar der skabes 8—10 ny Kredse, kan tage en eneste af dem, han mener, de ville blive socialdemokratiske alle sammen, og for det andet, at naar Forholdet er saaledes, skulde Pokker gaa med til at øve denne Retfærdighed. Byernes forøgede Repræsentation er det ærede Medlem en fuldkommen ligegyldig Ting, hvis den medfører, at der kommer flere Socialdemokrater ind i Tinget. Der have vi altsaa den rigtige Grund til Højres Holdning. Jeg tror, det er en Udtalelse, som ikke vil bidrage til at gavne Højre under den kommende Tids Agitation om denne Sag.

Jeg maa maaske endnu gøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds. Han slog i Eftermiddags i en kort Bemærkning paa, at Højre i Virkeligheden var i Overensstemmelse med Byerhvervenes Krav. Jeg antydede kort i mit Svar, at det var galt. Jeg skal her kun begrunde det med et Citat. Højre befinder sig ikke i Overensstemmelse med, hvad Byerhvervene kræve. Deres Krav, som de bleve fremsatte i deres første Adresse til Rigsdagen den 27. Februar, løde saaledes: „Vi fordrø aabent og bestemt ligeligt Repræsentation med den